

שאלות (דף ה: - ה:)

חלק א.

- א. "ספיקא היא וחיישינן מדרבנן" באר מהו הספק. (רש"י ורשב"א).
תשובה: לרש"י הספק הוא האם האמירה של הרי את מקודשת היא חלק ממעשה הקידושין או רק גילוי דעת לרצונם. ולרשב"א האם השתיקה של האישה בשעת הקי' לאחר שהאשה אמרה זה מראה שהיא מסכים איתה או לא.
- ב. "ספיקא היא וחיישינן מדרבנן" באר מדוע רק מדרבנן ולא מדאורייתא. (ר"ן ורשב"א).
תשובה: להר"ן כיון שיש לה חזקת פנויה ורק מחמת פנויה זה איסור חמור חששו רבנן, ולרשב"א כיון שאין כאן עדות על הקי' שהרי ספק אם הוא הסכים ואע"פ שיותר נוטה הדעת לומר שהסכים אבל אין זו עדות ברורה.
- ג. מדוע בספק של נתן ואמרה שייך לומר חזקה לפי הר"ן ובספק של כלב רץ לא שייך. (אבנ"מ).
תשובה: כי הספק של נתן ואמרה הוא ספק במציאות ושייך לומר שהחזקה תכריע שנשארה פנויה משא"כ הספק של כלב זה ספק בדין ולזה לא שייך חזקה שהרי מה שהיא היתה פנויה לא משנה את הדין. (אבנ"מ כו יח).
- ד. מדוע הברייתא לא הזכירה נתנה היא ואמר הוא. (תוס' ורשב"א).
תשובה: לתוס' כיון שלא דבר מוחלט הוא שהרי באדם חשוב מקודשת ולרשב"א כיון שאם אמר שמקדש בכסף הרי כבר אמר שנתנה היא לא מועיל שחטר כי יקח ואם קדשה בהנאה של קבלת הכסף ממנה הרי זה נתן הוא שנתן לה הנאה.
- ה. מה הדין בנתנה היא ואמרה היא באדם חשוב. (עצמור"י).
תשובה: סובר העצמ"י אינה מקודשת כיון שהשתיקה שלו אינה ראייה שרוצה לקדשה בהנאת הקבלה ורק שנתן הוא ממש ואמרה היא מסתפקת הגמ' שמא הסכים כיון שנתן.

חלק ב.

- א. "ספיקא היא" האם הספק בדין או במציאות. (רש"י ורשב"א).
תשובה: לרש"י בדין האם האמירה חלק מקי' לרשב"א במציאות האם הסכים.
- ב. "ספיקא היא" האם הספק בגללו או מחמת הדין. (רש"י ורשב"א).
תשובה: לרש"י מחמת הדין לרשב"א בגלל האישה.
- ג. "ספיקא היא" האם שייך לומר בזה חזקה. (רש"י והר"ן).
תשובה: לרש"י שהספק בדין לא שייך לר"ן שייך שכנראה לומד כרשב"א שהספק במציאות.
- ד. "ספיקא היא" הגורם לספק זה הוא או היא. (רש"י ורשב"א).
תשובה: לרש"י היא שאמרה לרשב"א הוא האם הסכים.
- ה. "נתן הוא ואמרה היא" צריכא גט מדאורייתא או מדרבנן. (רש"י ר"ן ורשב"א).
תשובה: לרש"י משמע שזה ספק דאורייתא שכתב שאם בא אחר וקי' שניהם צריכים גט כי היא ספק לראשון או לשני משמע שהספק שזה לשניהם ואם זה רק חשש וחומרא דרבנן הרי היא ודאי מקודשת לשני מדאורייתא. לר"ן רק מדרבנן כיון שיש חזקת פנויה לאשה ולרשב"א מדרבנן כיון שאין כאן עדות על הקי'.
- ו. "נתן הוא ואמרה היא" מבואר בדברי הברייתא או מדוייק מדברי הברייתא. (תי"א בגמ' ותי"ב).
תשובה: לתי"א בגמ' מבואר בברייתא שזה כוונת הברייתא בדין האחרון שנעשה כנתנה היא ואמרה היא, ולתי"ב ב' זה מדוייק מדברי הברייתא שבנתן הוא ואמרה היא ספק.
- ז. להסבר שנתן הוא ואמרה היא אינה מקודשת מדאורייתא רק מדרבנן זה מחמת חסרון במעשה או הכרעה בדין. (ר"ן ורשב"א).
תשובה: לר"ן זה הכרעה בדין מחמת החזקה לרשב"א חסרון במעשה שאין עדים.
- ח. מדוע לא כתוב בברייתא נתנה היא ואמר הוא בגלל שהברייתא לא רוצה לדבר בזה או שזה מרומז בה. (תוס' ורשב"א).
תשובה: לתוס' הברייתא לא רוצה לדבר בזה שצריך לפרט הרבה ולרשב"א זה מרומז בברייתא שאם מקדש בכסף זה כדין נתנה היא שאין כאן כי יקח ואם מקדש בהנאה זה נתן הוא ואמר הוא.